

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 702. Quinam onerari possint legatis præsttandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

dividuum est, volunt cum Bart. & Covar. Molin. cit. 197. in fine. de Lugo. l.c. num. 154. Si vero res legata individua est, v.g. fundatio beneficii, vel constructio Capella in tali Ecclesia, sorte vel transactio legatum tradendum. et si res, sive dividua, sive individua sit inalienabilis, requirendam licentiam Pontificis, ut contra voluntatem forcè testatoris res applicetur etiam ex consensu alterius Ecclesiae alteri loco, de quo testator non cogitavit. ita de Lugo. l.c.

Quæst. 702. Quinam onerari possint legatis praestandis.

R Esp. Jure quidem veteri iis onerari non poterant nisi heredes testamentarii, ut constat ex §. 1. *Infl. de legat.* dum ibi in descriptione legatorum additur: ab heredibus praestanda, hodierno tamen jure post aquationem legatorum & fideicommissorum hæc praestatio imponi potest cuivis, ad quem morte legantis aliquid commodi transit, sive ei ex dispositione legantis vel legis aliquid detur, sive non admittatur. Arg. L. 1. §. 6 ff. de legat. 3. l. 9. c. de fideicommiss. Lauterb. ad ff. de legat. §. 12. Sic itaque in specie legatis onerari possunt etiam heredes ab intestato venientes. L. 92. §. fin. ff. de legat. 1. Item possessores. cit. l. 92. §. 1. Item heredes heredum, si nimis certum sit, ad eos hereditatem pervenit. L. 5. §. 1. l. 6 ff. de legat. 3. Item substituti; cum, quæ ab instituto relicta sunt, à substituto debentur, nisi contraria testatoris voluntas apparent. L. 74. ff. de legat. 1. ubi etiam tres conjectura, unde hæc voluntas colligi possint, ponuntur. Item iure novo ipsi legatarii & fideicommissarii gravari possunt, quomodo tamen hi gravati providet esse debant, confiliū à Stryck. de cunct. testam. c. 20. §. 10. Lauterb. l.c. §. 13. Item donataria causā mortis. Lib. 77. §. 1. ff. de legat. 2. De cetero qui morte legantis nihil accepereunt, legato ex bonis propriis praestando gravari nequeunt. L. 9. c. de fideicommiss. etiam nemo ex causa legati solvere plus cogitur, quam à legante accepit. L. 70. §. 1. l. 114. §. 3. ff. de legat. 1. Quamvis interdum valeat legatum, etiam si externa specie, plus, quam à legante receptum, continere videatur. v.g. dum is, cui legata 100. post decem annos praestare tenetur 150. vel si, cui legata 100. ut fundum praefet pluris valenteam, cum exinde magnum emolumendum consecutus sit, vel pœnam imminentem evaserit. Lauterb. §. 14. juxta cit. l. 70. §. 1.

Quæst. 703. An & qualiter facta condiscenda à rebus legari possint.

R Esp. Legari possunt facta, ita ut heres iussus à testatore aliquid facere. v.g. legatarii ædes reficere, is ei parere debeat. §. 21. in fin. *Infl. de legat.* 1. 66. ff. de legat. 1. L. 49. §. fin. ff. de legat. 2. Muller. ad struv. in ff. de legat. ib. 15. lit. a. Lauterb. §. 15. citatis insuper pluribus aliis LL. Quemadmodum autem in omnibus aliis obligationibus facti requiruntur, ut sint licita & honesta juxta L. 15. ff. condit. insti. L. 5. c. de LL. ita & in facto legato, ut sit honestum. L. 112. §. 3. Et fin. ff. de legat. 1. nec sanctionibus legum adverteretur. cit. L. 112. Muller. l.c. hoc ipsum exemplificans, quem vide. Item ut utilitatem aliquip respiciant. L. 114. §. 14. ff. de legat. 1. l. 38. §. 4. ff. de legat. 3. l. 114. §. 14. de legat. 1. Brum. ibidem. Muller. l.c. Item facta, ut astimationem admittant. cit. l. 114. §. 8. Bardili. disfert. de oblig. faciend. c. 5. th. 43. Muller. l.c. Ac denique, ut non inepta, id est, qui vivis nocent &

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

mortuis non prosint. L. 113. §. fin. de legat. 1. ita ferè Lauterb. §. 15.

Quæst. 704. Quæ res legari vel non legari possint.

R Esp. Primò: legari nequeunt res, quæ ex natura sua non sunt in commercio; quales dicuntur, quæ emendo, vendendo aliōve contractu acquiri vel possideri nequeunt, cum commercium ab Ulpian. fragm. tit. 19. §. 4. dicatur, jus emendi vendendique invicem, ut sunt res juris divini, puta sacra, religiosæ; & juris humani, puta, homo liber, Respublica, res, quæ in Principiis sunt patrimonio, & quæ usib[us] Principalibus deserviunt, quibus etiam annumeratur tignum ædibus junctum, quod eximi prohibetur per L. 2. c. de adsp. privat. & ita extra commercium esse dicitur per L. 41. §. 1. l. 42. Et 43 ff. de legat. 1. h[ab]et inquam res legari non possunt. c. 1. b. 1. §. 4. Infl. de legat. l. 39. §. 8. Et seg. ff. de legat. 1. Et quidem si res simpliciter absolutæ ex natura sua est extra commercium tam hæredis quam legatarii, quales sunt jam enumeratae, & de quibus loquuntur. cit. ll. Legatum planè nullum est, ita ut hæres ne quidem eus astimationem praestare teneatur. Lauterb. §. 17. Stru. infl. de legat. ib. 9. lit. a. Muller. ibid. cum communi. Si vero solum per accidens est extra commercium ejus nihilominus astimatio praestanda est legatario ab hærede per L. 40. ff. de legat. 3. Muller. l.c. citatis aliis. Sic etiam valet legatum, si certo solum respectu, nimirum ratione persona res est extra commercium: v.g. dum hæres quidem commercium rei non habet, legatarius tamen eam acquirere potest. Stru. l.c. Lauterb. §. 18. sic illud exemplificans: si testator Christiano à Iudeo Christianum mancipium legaliter, licet Iudeus non haberet illius commercium, per L. 1. c. ne Christian. mancip. id tamen praestare debet per cit. l. 40. §. 3. ff. de legat. Si vero legatarius commercium nullum haberet rei legatæ, seu eam ex natura rei acquirere nequiret, legatum nullum erit, neque ejus debetur astimatio. Stru. l.c. quam tamen, casu quo hæres ipse haberet commercium rei, deberi per L. 42. ff. de legat. 1. Et l. 49. §. 2. eod. judicat Lauterb. cit. §. 18. ubi etiam objecta in contrarium dicitur.

2. De cetero res, quæ per accidens actu non sunt in commercio legatarii; quia v.g. sunt in manibus hostium, adhuc validè legantur; cum potentia & ratione spei sint etiam apud legatarium & in ejus commercio; cum ab eo emi possint. L. ab omnibus. 104. §. 2. de legat. 1. Muller. l.c. lit. d. ubi etiam, qualiter quod talis res apud hostes existens, iure postlimini legari possit; quamvis alii communis sit sententia, rem apud hostem existentem, quæ nostra non est, legari non posse.

3. Quod attinet feudum; quod quia extra commercium esse dicunt aliqui, legari posse negant plures Feuditi. Manz. de testam. valid. Et invalid. tit. 3. num. 11. apud Lauterb. §. 19. quod quidem intelligendum non de feudo hereditario quod praestari posse ait Gail. L. 2. obs. 114. num. 14. Sed de feudo antiquo, utpote quod non est aliquid hereditarium, sed omnino ab hereditate, nihil ad successionem in eo conferente, separatum, diversum ab ea & separatam naturam habens, adeoque ad heredes extraneos non transiens; unde in fideicommissum universale (id est de fideicommisso particulari seu legato) non venit; quia validus testator de eo testari nequit juxta cap. 1. de success. feudal. nisi fideicommissarius (intellige, etiam